

Warszawa, dn. 25.04.2023 r.

Główny Sąd Łowiecki

ul. Nowy Świat 35

00-029 Warszawa

Rep. GSŁ 14/23

O R Z E C Z E N I E

Główny Sąd Łowiecki w zwykłym składzie:

Przewodniczący: **SGSŁ Jacek Tadych**

Członkowie: **SGSŁ Jakub Zieliński /ref./**

SGSŁ Mirosław Tetkowski

Protokolant: **Sylwia Jackowska**

w obecności Z-cy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego PZŁ

Kol. Janusza Trzęsimiecha

rozpoznał sprawę **obwinionego J[...] R[...] imiona rodziców: J[...] i S[...]**, na skutek odwołania obwinionego od orzeczenia Okręgowego Sądu Łowieckiego w W[...] z dnia 20.07.2022 r., sygn. akt OSŁ [...] /2022, mocą którego **uznano obwinionego winnym, tego że:**

w dniu 13 listopada 2021 roku będąc prowadzącym polowania zbiorowe w obwodach łowieckich nr [...] i [...] w związku z zaistnieniem zdarzenia nieszczęśliwego wypadku z użyciem broni palnej nie wykonał ciężących na nim obowiązków prowadzącego polowanie w tym: nie przerwał polowania, nie zabezpieczył miejsca i śladów wypadku, nie odebrał i nie zabezpieczył broni sprawcy, a także bezzwłocznie nie powiadomił o wypadku najbliższej jednostki Policji, działając na szkodę Kol. Z[...] M[...], czym naruszył przepisy §19 punkt 3 oraz § 20 ust. 1 pkt. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 23 marca 2005r. w sprawie szczegółowych warunków wykonywania polowania i znakowania tusz,

tj. o popełnienie przewinienia łowieckiego z art. 35b ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie;

i za to wymierzono mu karę zasadniczą nagany

na podstawie § 58 ust. 1 Regulaminu sądów łowieckich i rzeczników dyscyplinarnych w PZŁ

o r z e k ł:

1. zmienia zaskarżone orzeczenie i uniewinnia obwinionego J[...] R[...] od zarzucanego mu czynu
2. kosztami postępowania za obie instancje obciąża Polski Związek Łowiecki

/-/ Jacek Tadych
/-/ Jakub Zieliński
/-/ Mirosław Tetkowski

Uzasadnienie

Orzeczeniem z 20 lipca 2022 r. (sygn. akt OSŁ [...] /2022) Okręgowy Sąd Łowiecki w W[...] uznał kol. J[...] R[...] za winnego tego, że 13 listopada 2021 r., będąc prowadzącym polowanie zbiorowe w obwodach łowieckich nr [...] i [...], w związku z zaistnieniem zdarzenia nieszczęśliwego wypadku z użyciem broni palnej, nie wykonał ciężących na nim obowiązków prowadzącego polowanie, w tym: nie przerwał polowania, nie zabezpieczył miejsca i śladów wypadku, nie odebrał i nie zabezpieczył broni sprawcy, a także bezzwłocznie nie powiadomił o wypadku najbliższej jednostki Policji, działając na szkodę Z[...] M[...], czym naruszył przepisy § 19 pkt. 3 oraz § 20 ust. 1 pkt. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 23 marca 2005 r. w sprawie szczegółowych warunków wykonywania polowania i znakowania tusz, to jest przewinienia łowieckiego z art. 35b ust. 1 pkt. 1 ustawy prawo łowieckie i za to wymierzył mu karę zasadniczą nagany.

Odwołanie od tego orzeczenia wniósł obrońca obwinionego zaskarżając to orzeczenie w całości i zarzucając naruszenie § 19 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 23 marca 2005 r. w sprawie szczegółowych warunków wykonywania polowania i znakowania tusz, poprzez błędną wykładnię tego przepisu i w konsekwencji na przyjęciu, iż w okolicznościach opisanych w części wstępnej zaskarżonego orzeczenia doszło do nieszczęśliwego wypadku na polowaniu zbiorowym, skutkującego zachowanie reżimu z § 19 i § 20 ww. rozporządzenia.

W konkluzji obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia i uniewinnienie obwinionego od zarzucanego mu czynu, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Główny Sąd Łowiecki zważył co następuje:

Odwołanie okazało się zasadne. Przepisy § 19 i § 20 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 23 marca 2005 r. w sprawie szczegółowych warunków wykonywania polowania i znakowania tusz muszą być wykładane ściśle. Żaden przepis szeroko rozumianego prawa łowieckiego nie definiuje „nieszczęśliwego wypadku” na polowaniu. Główny Sąd Łowiecki zważył, że definicję taką można posiłkowo znaleźć w § 2 pkt. 26 Rozporządzenie Ministra Gospodarki z 9 lipca 2003 r. w sprawie warunków technicznych dozoru technicznego w zakresie eksploatacji niektórych urządzeń ciśnieniowych (Dz.U z 2003 nr 135 poz. 1269), gdzie wskazuje się, że nieszczęśliwy wypadek to zdarzenie nagłe, które spowodowało śmierć, trwałą lub czasową niezdolność do pracy. Podobna definicja przyjmowana jest powszechnie, w szczególności przez towarzystwa ubezpieczeniowe, które uznają, że nieszczęśliwy wypadek to wywołane przyczyną zewnętrzną nagłe zdarzenie skutkujące uszkodzeniem ciała, rozstrojem zdrowia lub śmiercią. Za przyjęciem ww. wykładni sformułowania „nieszczęśliwy wypadek” przemawia również definicja wypadku w znaczeniu zdarzenia drogowego - zdarzenia mającego związek z ruchem pojazdów na drogach publicznych, w wyniku którego nastąpiła śmierć lub uszkodzenie ciała osób.

Główny Sąd Łowiecki zważył, że również wykładnia językowa i celowościowa przepisu § 19 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 23 marca 2005 r. w sprawie szczegółowych warunków wykonywania polowania i znakowania tusz wskazuje, że nieszczęśliwy wypadek to wyłącznie takie zdarzenie, w wyniku którego osoba pokrzywdzona doznaje co najmniej uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia. Gdyby prawodawcy chodziło w tym zakresie również o takie sytuacje, gdy na skutek działań myśliwych uszkodzeniu uległoby mienie, to oczekiwanie zastosowania się do postanowień zawartych w § 19 i § 20 ww. rozporządzenia graniczyłoby z absurdem.

Powyższa wykładnia wskazuje, że przedmiotowe przepisy nie miały w tej sprawie zastosowania. Poza sygnalizowanym przez świadków chwilowym zasłabnięciem kol. Z[...] M[...], które zresztą nastąpiło już po zakończeniu polowania, brak informacji aby poniósł on jakikolwiek uszczerbek na zdrowiu.

Powyższy wniosek nie oznacza, że Główny Sąd Łowiecki bagatelizuje sytuację jaka wystąpiła na polowaniu zbiorowym 13 listopada 2021 r. Zdaniem Sądu obwiniony posiadając wiedzę o zdarzeniu, które obiektywnie było bardzo niebezpieczne, powinien chociażby przerwać polowanie zarządzić odprawę myśliwych i zasygnalizować konieczność bezwzględnego przestrzegania zasad bezpieczeństwa zarówno przez myśliwych jak i przez osoby obsługujące polowanie. Powinność ta nie wynika jednak z przepisów prawa a jedynie

ze zdrowego rozsądku. Niezastosowanie się do niej przez obwinionego nie może być traktowane jako przewinienie łowieckie.

Mając powyższe na względzie Główny Sąd Łowiecki zmienił zaskarżone orzeczenie i uniewinnił obwinionego od zarzucanego mu czynu.

/-/ Jacek Tadych
/-/ Jakub Zieliński
/-/ Mirosław Tetkowski